

" M A G Y A R O K V A G Y U N K "

Mindazt, amit leírtam, nagyanyám
Vank Józsefné /sz. Tóth Rozália.
Zseliz, 1913. / mesélte el nekem.

Tőle kaptam a zselizi életüket be-
mutató fényképeket és az áttelepítés-
sel kapcsolatos iratokat is.

A dolgozatot készítette: Vank Zsolt
szakmunkástanuló
525.sz. Ipari Szakmunkás-
képző Intézet B a r c s

7570

Barátság u. 9-11.

Az én falum Zseliz

Éva és Párkány között, Pesttől kb. 80 . km-re van az én falum: Zseliz. Itt élt valamennyi ősem, szüleim. Itt születtem én és a gyerekeim is.

Magyarok voltak nemcsak a rokonság, hanem az egész falu is. A háberuig csak egy szlovák élt a faluban, a biró.

1913-ban születtem. Jó körülmények közt éltünk. Édesapám a földben dolgozott, 8 holdon gazdálkodott. Tartottunk állatokat is.

Saját házuk is volt, ami nem mondható nagy, de minket kielégített. 2 szoba, konyha, épájs és gazdasági épületek.

Négyen voltunk testvérek. A 10 évvel idősebb bátyám vesuton dolgozott, a másik kifutó volt egy vasboltban.

Az öcsém otthon dolgozott.

Én elvégeztem a 8. osztályt. Magyar iskolába jártam. A szlovák nyelvet csak úgy tanultuk, mint itt ma az orosz. Alig tudok egy-két szót.

Az iskola befejezése után kertészetben dolgoztam 1934-ben mentem férjhez.

Menyecakének mentem az apóseimékhöz, akik ugyanebben a faluban laktak. Parasztok voltak ők is, volt 12 hold földjük.

A férjem is, meg ezután én is a földben dolgoztunk. Magyarságunknak semmi hátrányát nem éreztük, magyarul beszélgettünk, és bárhová elmehettünk dolgozni.

1938.

A magyarok bejövetelére nagyon jól emlékszem. Felejthetetlen látvány volt. Már előre megmondták, hogy az utcára nem menjünk ki, csak a kapuból figyeljünk. El akarták kerülni az összetűzést.

Nagyon vártuk ezt a napot. Díszkaput állított fel a falu, és előre kijelölték, ki fogadja a bevonulókat.

1938. november 8-án jöttek be a magyarok. Először átvonultak a falun a szlovákok: katonák, csendőrök, rá egy óra múlva pedig megjelentek a magyarok. Semmiféle lövöldözés, összeütközés nem volt.

A magyarok átvonultak a díszkapu alatt, ahol becskei ruhás küldöttség köszöntötte őket.

A vásártéren hatalmas sátor és terített asztal várta a katonákat.

Jól megvendégeltük őket.

Házakhoz voltak elkvártélyozva. 8 napig maradtak a faluban, aztán tovább mentek: Mikola, Szódo, Sáró, Óvár, Léva felé!

Mindenki nagyon örült! Örültünk, hogy ismét Magyarországhoz tartozunk.

A háború alatt

Emlékszem, amikor bombázták először a községet. December 21-én / 1944 / 11 óra volt - még arra is emlékszem, hogy éppen tésztát főztem ki - amikor a szirénák meg az erős bugás jelezte, hogy jönnek a repülőik.

Csapat- papot otthagytunk, és le a pincébe.
Azt már előre kihirdették, hogy a sziréna hangjára le kell menni az óvóhelyre.
Elosztották ki hová tartozik. A szomszédban volt egy nagy üzlethelyiség, az épület alatt nagy pince, ide menekült a környék népe a bombázások idején.
27-en huzódtunk meg itt: öregek, fiatalok, kisgyerekek, terhes asszony egy rakáson.
Ide már előre levittük egy kis élelmet, ruhát, vizet, bort, gyógyszereket.
Nagyon sokat szenvedtünk a háboru alatt.
A német katonák amit láttak, találtak, elvitték.
A húst, a zsirt elrejtettük előlük. A ruhaneműt ládába pakolva elástuk a földbe.
Ebben a zürzaváros helyzetben a férfiakat féltettük legjobban. A férfiakat elvitték munkára, csak mi asszonyok maradtunk otthon. Állandó rettegésben éltünk. Egyre- másra jöttek a behívók, a férfiak bujkáltak, csak kényszerrel tudtak elvinni néhányat azok közül akiket megtaláltak.
Hiába volt akkor már minden! Tudtuk, hogy nincs értelme a további harcnak. Hiába küldték a behívókat. Egy család mind a két gyereke / 18 éves lány, és 19 éves fiu / kidugta a fejét a pinceablakon.
Eltalálta őket egy bomba. Mind a kettő meghalt.
Édesapja egy talicskára tette őket, a golyózáporban az életét kockáztatva vitte ki őket a temetőbe.
Maga ásta meg a sirt, és maga temette el őket.
Megtellett a község német katonákkal.
3 hónapig a pincében éltünk, alig láttunk napvilágot.
Szinte mezdulatlanul bujtunk össze.
A németek lejöttek még az óvóhelyekre is.
Keresték a férfiakat, vitték őket munkára.

Még a 10 éves fiamat is kiirták. Alig tudtam elbujtatni.

Nappal ki se mertünk jönni az óvóhelyről. Estefelé mikor kicsit csend lett, akkor azért néhányan elfutottak a rekénekhez, de nagyon veszélyes vállalkozás volt az ilyen. Sokan vesztették így életüket, mert a németek szennel oda lóttek, ahol megölődést láttak.

Rengeteg bombát dobtak a falura.

Reмба dőlt az az épület is, amiben mi voltunk. Szétlőttek teljesen, csak a falak maradtak meg.

Az volt a szerencsénk, hogy jó erős pincéje volt.

Igy nekünk semmi bajunk nem lett.

Márciusban 2 német tiszt- akik a bátyjáméknál laktak - előre figyelmeztetett bennünket, hogy ha bejönnek az oroszok, ne maradjunk a központban, menjünk el valahová távolabbra, mert nagy összecsapás várható.

Előre remégtünk a "Sztálin - orgonáktól"

Volt egy sánta lovunk, meg a németek hágytak ott nekünk egy rossz kocsit, arra pakeltuk fel a gyerekeket.

Árpi 2 éves volt, Jóska 10, a harmadikkal akker voltam terhes.

A bátyjámékhöz mentünk, akik a falutól 2-3 km-re laktak.

Március 27-én jöttek be az oroszok.

A mi községünk a Garam partján fekszik, ez a folyó választotta el 3 hónapig a német és az orosz csapatot.

Innen a németek, a folyón túl az oroszok ..

Március 27-én hajnalban, úgy 3 óra tájt, rettenetes világozás támadt. Égett a falu !

Az égyszást kinn a tanyán is hallottuk.

A németek felrobbantatták a 2 templomot, a vasutat, és az egyik kastélyt, ami kórháznak volt berendezve a háboru előtt.

A legberzasztóbb a vasuti hid felrobbantása volt.

Az a két német tiszt megmondta nekünk, hogy ők fogják az oroszok előtt felrobbantani a hidat.

Vagy életben maradunk, vagy nem, de a hidat fel kell robbantanunk - mondták.

Hát meg is tették! A föld is dühörgött velünk, megmozdult még a ház is.

Ezután néhány nap mi még ott maradtunk a tanyán, csak aztán mentünk vissza a faluba.

Akkor már az oroszok voltak benn.

A környék elcsendesedett. Az oroszok átfésülték a házakat, megnézték az ólakat, benéztek még a szekrényekbe és az ágyak alá is. "Nyemecki? Nyemecki? Keresték a németeket, de azokból már hírmendő se maradt.

Megkönnyebbültünk végre.

Anyósomat, apósomat szerencsére életben találtuk.

Nagyobb találat a házat se érte.

Az ablaküvegek betörték, az ajtón és a szekrényen átfuródott néhány golyó.

De a faluban igen nagy kár keletkezett.

Különösen azoknak volt nehéz, akik elmenekültek.

/Nálunk nem volt kötelező/. Nekik a semmiből kellett újra kezdeni.

Nehéz volt. Nekünk is csak az maradt meg, amit bevittünk a pincébe.

A németek elvitték a bikát, a teheneket, a disznókat lelőtték.

Magyarok vagyunk:

A háberu után hamarosan jöttek a csendőrök, agitáltak bennünket, hogy "szlovákizáljunk le" mert különben áttelepítenek minket Magyarországra. Arra akarták rábeszélni a falu népét, hogy tegadja meg a magyarságát. "Nem, nem! Magyarok vagyunk, magyarnak születünk, magyarok is akarunk lenni.!" Hasonló választ kaptak a legtöbb házban.

Akkor azért még nem gondoltuk, hogy ezt valóra is váltják. Még ősszel / 1946./ közölték, hogy átdebnak minket, de mi nem hittük el. Ugyanugy szántottunk, vetettünk, mint máskor.

A rádióból hallott hírek hamarosan elhitették velünk a valóságot. Már nem emlékszem pontosan, hogy a háberu utáni kormányfők közül Benes vagy Gottvald mondta a rádióban, hogy "addig nem nyugozik, míg minden magyart el nem kezdik a helyéről, hacsak 24 órára is."

Bizony nehéz volt dönteni. Megszoktunk a szülőfalunkhoz, a kis vagyunkánkhoz. Ott kellett hagyni a zöldellő vetést és néhány családteget, jó ismerőst.

Hiszen voltak azért, akik szlováknak vallották magukat, hogy maradhassanak.

Valahogy úgy látszik az számított, kinek volt valami vagyona, kinek nem. Akinek volt, azt ha akarta, ha nem áttelepítették Magyarországra.

Aki szinte nincstelen volt, az maradhatott Csehszlovákiában, de a faluban nem.

Őket elvitték Sziláziába, Mervába, ahol 2 évig béresként, cselédként szolgáltak.

2 év után visszaengedték őket a faluba.

Az én 2 bályjám is köztük volt, nekik csak 1-2 hold földjük volt/

Ők rosszabbul jártak, mint mi, akik eljöttünk. Az én családom / férjem és 3 gyerekünk / apósem, anyósem és az egyik fiú testvérem 1947-ben jöttünk át Magyarországra. December 6-án / 1947./ bevezényelték minket egy tehervonatba.

Mikor pakoltunk, akkor már sok idegen járta a falut. Magyarországról, úgy tudom Békéscsaba, Szervas környékéről hozta az autóbussz azokat a szlovákokat, akik a helyünkre mentek.

Végigmentek a falun, megszemlélték a házakat, felírták a házaszámot. Kiválasztották új lakásukat. Azóta is ott laknak a faluban. Magyar alig maradt.

A mi szerelvényünk volt az 532. szerelvény, úgy tudom ez volt az utolsó.

A cseh kormány akkor már látta, hogy "könnyebb a követ odább tenni, mint annyi magyar lelket elmozdítani.

1947. december 13-án értük el a határt. Szobnál több mindenről érdeklődtek.:

Hányan jöttünk rokonok?

Hány gyerekünk van?

A falubeliek hol telepedtek le?

Milyen vallásuk vagyunk?

Ez szerint irányították bennünket. 27 család került akkor a mi falunkból Barcsra.

Itt Barcsra a telepítő bizottság több házat is ajánlott nekünk, választhattunk. A Pócsók házat kaptuk meg. A tulajdonos kiment Németországba. Tudom, hogy azoknak a németeknek a helyére telepítették minket, akiknek elvették a házat, földjét. Haragudtak is ránk a németek, minket csak telepesként emlegettek.

A ház a miénk lett, de még sokáig úgy szerepelt,
mint a "Pócsz Simeon féle" ház.

Fizetni nem kellett érte, cserébe kaptuk.

Mi elégedettek voltunk azzal, amit kaptunk.

Igaz, a ház öreg volt, de elég nagy és belsőség
is tartozott hozzá. !

Voltunk hozzá elegendően, mert az apósomékkal együtt
laktunk.

A testvérem kapott külön házat, a mi szomszédunk-
ban.

Azóta is Barcsen élünk. Jó helyünk van, mindenünk meg-
van, és magyarok közt élünk.

Mi nem bántuk meg, hogy átjöttünk.

Fényképek jegyzéke:

1. A férje, családja : szülei, testvérei és a legkisebb 5 maga / kb. 1912. Zseliz /
2. A zselizi iskolában készült csoportkép / kb. 1925./
3. A kép hátoldalán talált megjegyzés:" Amikor mentünk a Hedzsába krumplit szedni"
/Zseliz 1926.IX. 17. Tóth Rozália világos kendővel a fején./
4. Apósomék háza / Zseliz /
5. Férjem, mint serkőteles katona / jobbról a legszélső,
kb. 1932. /

A mellékletek jegyzéke:

- 1./ Igazolvány / Pozsony 1946. okt. 8-án./
- 2./ Meghatározott az áttelepitendő magyarok érdekvédelmére Csehszlovákiában / 1947./
- 3./ Kivonat a garamvezekényi református egyház szülöttek és megkereszteltek anyakönyvéből , az 1874 évről. /1947.junius 9./
- 4./ Házbirtokbérbeadási- lap / Barcs, 1947. XII.13./
- 5./ Házbirtokbérbeadási lap / Barcs, 1947.december 20.
- 6./ Nők állandó lakásának bejelentését igazoló szelvény /Barcs, 1947. december 19./
- 7./ Férfiak állandó lakásának bejelentését igazoló szelvény /Barcs, 1947. december 19.
- 8./ Igazolvány / 1948. /

1

2

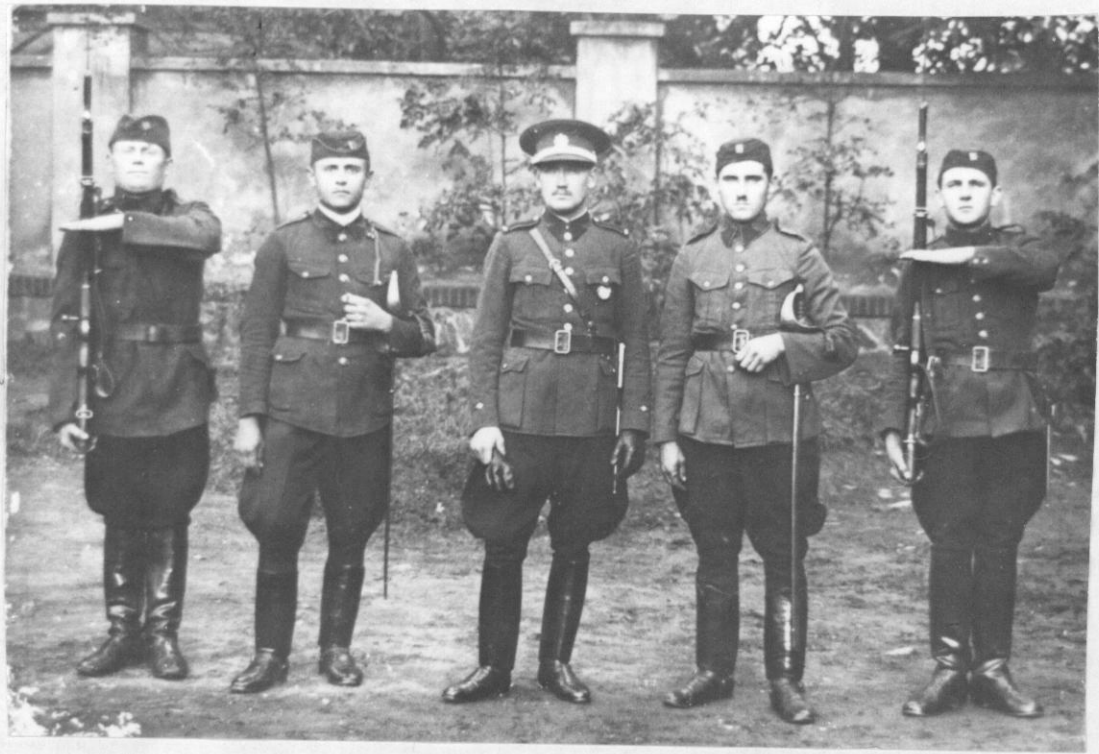

3

4

RIJZEL-KONINKRIJK MUSEUM
KAPPEL 1888

Pán, Pani

Tóth Rozália r. Tank
 Slov. Acura, 1913. dom.

úsnak, úrnónek

Zeliezovce, Masarykova 32, 33
 Obr. 14

Igazolvány.

Potvrdenie.

Igazolom, hogy Ön a Csehszlovákiából áttelepítésre kijelölt magyar nemzetiségű személyeknek a csehszlovák kormány által a magyar kormánynak 1946. augusztus 26-án átnyújtott névjegyzékében szerepel és ennek alapján a csehszlovák-magyar Vegyesbizottság VII. sz. véghatározata értelmében magyar konzuli jogvédelemben részesül.

Igazolom továbbá, hogy a csehszlovák-magyar Vegyesbizottság VII. sz. véghatározata az Ön számára tényleges áttelepítése napjáig a következő különleges jogi helyzetet biztosítja:

1. Az áttelepülő f. évi július hó 8-tól mentesül a katonai szolgálattal kapcsolatos minden kötelezettségtől.

2. Az áttelepülő f. évi augusztus hó 26-tól semmiféle adót, szolgáltatást és illetéket, illetve egyéb pénzügyi természetű közjogi kötelezettséget teljesíteni nem köteles. Az áttelepülő semmiféle módon nem vonható felelősségre azért, hogy fenti kötelezettségének eddig eleget nem tett, tehát eddigi adótartozásaiért sem.

3. A Csehszlovákiából Magyarországra kitelepítésre kijelölt személy ingó vagyona fölött szabadon rendelkezik.

Felhívom figyelmét arra, hogy a csehszlovák kormány a lakosságcsere-egyezményhez csatolt jegyzőkönyv VII. bek. értelmében kötelezte magát, hogy a vagyonekhozó intézkedések végrehajtását felfüggeszti, az idézett jegyzőkönyv VIII. bek. szerint létminimumot biztosító segélyt folyósít az állásukból elbocsátott volt közalkalmazottaknak, a IX. bek. szerint pedig a csehszlovák kormány kötelezte magát az 1945. október 25-iki határozata pontos végrehajtására, amely magyarokat illetően a 108/45 Sb. elnöki dekrétum végrehajtását felfüggeszti. E kötelezettség vállalása óta, tehát 1946. február 27-e óta csehszlovákiai magyar tulajdonát, vagy tulajdonrészét a 108/45. Sb. elnöki dekrétum, vagy más törvényes rendelkezés alapján sem elkobozni, sem zár alá venni nem lehet, tehát „národný správca” sem rendelhető ki, viszont kérheti a nemzeti felügyelőség azonnali megszüntetését és elszámoltatását.

Felszólítom, hogy amennyiben személyét bármilyen joghátrány érné, ez haladéktalanul jelentse hivatalomnak, hogy a hatósági közegek egyezményesértő eljárását a csehszlovák külügyminisztériumnak, továbbá kormánynak jogorvoslat céljából azonnal tudomására hozzam.

Dr. Wagner Ferenc sk.
 magyar meghatalmazott

Pozsony, 1946. okt. 8-án.

Potvrdujem Vám, že Vaše meno je uvedené v sozname presídliť sa majúcih osôb maďarskej národnosti z CSR do Maďarska, ktorý odovzdala čsl. vláda maďarskej vláde dňa 26. augusta 1946 a na základe toho používate v smysle 7. rozhodnutia čsl.-maď. Smiešanej komisie maďarskej konzulárnej ochrany.

Potvrdujem Vám ďalej, že rozhodnutie čsl.-maď. Smiešanej komisie č. 7. poskytuje Vám osobitné právne postavenie až do dňa Vášho skutočného presídlenia a sice nasledovné:

1. Presídlenec sa oslobodzuje počínajúc dňom 8. júla 1946 od všetkých povinností, týkajúcich sa vojenskej služby.

2. Počínajúc dňom 26. augusta 1946 nemožno od presídlenca vymáhať nijaké dane, dávky a poplatky, resp. plnenia iných verejnoprávnych záväzkov finančného rázu. Presídlenec nebudú nijakým spôsobom stíhaný preto, že doteraz nesplnil horeuvedené povinnosti.

3. Osobám určeným na presídlenie z Československa do Maďarska patrí voľná dispozícia s ich hnutelným majetkom.

Upozorňujem Vás na to, že v smysle 7. bodu Protokolu, pripojeného k Dohode o výmene obyvateľstva, zaviazala sa čsl. vláda, že suspenduje všetky opatrenia na zhabanie majetku osôb maďarskej národnosti, v 8. bode cit. Protokolu zaviazala sa čsl. vláda, že bude vyplácať existenčné minimum pre prepustených verejných zamestnancov, a podľa 9. bodu zaviazala sa čsl. vláda presne vykonať usnesenie čsl. vlády zo dňa 25. okt. 1945, ktoré zrušuje dekrét prez. rep. č. 108/45. Počnúc teda týmto záväzkom zo dňa 27. febr. 1946 nemožno ani zhabať ani zaistiť majetok alebo majetkovú časť osoby maďarskej národnosti na základe nar. č. 108/45 ani na základe iného nariadenia, nemôže byť teda na taký majetok uvalená ani národná správa.

Vyzývam Vás, aby ste v prípade akejkoľvek právnej ujmy hlásili vec neodkladne môjmu úradu, aby som mohol takého porušenie Dohody so strany výkonných orgánov hlásiť hneď čsl. ministerstvu zahr. vecí, ďalej maď. vláde cieľom zjednanja nápravy.

Dr. Wagner Ferenc v. r.
 maďarský zmocnenec

Bratislava, dňa 8. okt. 1946.

MEGHATALMAZOTT

az áttelepítendő magyarok
érdekvédelmére Csehszlovákiában

Dozsony, a postabélyeg kelte.

3935/1947

Értesítem, hogy a csehszlovák hatóságok közlése szerint Önt és családját a magyar-csehszlovák lakosságcsere keretében Magyarországra telepítik át. Az áttelepülés pontos napját a szállítási terv kidolgozása után közölni fogom.

Tájékoztatásul közlöm, hogy visszamaradó ingatlan vagyona a magyar-csehszlovák Vegyesbizottság 10. számú véghatározata III. bek. 1. pontja alapján szervezett helyi összeíróbizottság útján összeírás tárgyát képezi.

A helyi összeíróbizottság tagjai: egy magyar hivatalnok, egy csehszlovák jegyzőkönyvvezető, egy vagy két összeíró bizalmi és egy-egy, a vagyontárvételre kijelölt csehszlovák hivatalnok.

Jelen értesítem vétele után azonnal szerezz be ingatlan vagyona vonatkozó összes igazoló okiratait (telekkönyvi kivonat, adásvételi és csereszerződések, hagyatékátadó végzések, bírói ítéletek, községi bizonyítványok stb.) Az okiratokat a csehszlovák hatóságoknak díjmentesen kell kiállítani.

Felhívom nyomatékosan figyelmét arra, hogy az összeírás során minden ingatlan vagyontárgyát be kell jelentenie, mivel utólagos bejelentés érvényesítése igen nagy akadályokba ütközne. Az elkobzott ingatlanokat is be kell jelentenie.

Azonnal szerezz be az adóhivataltól pontos és részletes kimutatást adóhátralékairól.

Felhívom figyelmét arra, hogy áttelepüléskor minden ingóságát magával viheti. Csatolom a magyar-csehszlovák Vegyesbizottság 26. számú véghatározatát.

Csehszlovák korona készpénzének forintra való átváltása érdekében felhívom figyelmét a mellékelten megküldött pénzügyi tájékoztatóra azzal, hogy az áttelepülők pénztárváltása a mindenkorin helyzetnek legmegfelelőbb, legelőnyösebb árfolyamon történik.

Végül értesítem, hogy az ingóságok előzetes összeírásakor, amely csak a szükséges férőhely nagyságát (vagon számát) van hivatva megállapítani, — minden ingóságát jelentse be.

Meghatalmazott helyett:

Vank József
urnak - úrnőnek

Együtt áttelepülő családtagok:

Vanki Vank Rozália

Vank József

Tóth Vank Rozália

Vank Erna

Vank Kápol

Vank József

ör. Tóth Károlyné, Vank Rozália 1897. magb. 12962/1947.

Transzport-szám: *A/B-5-8-14*

eng. alomján

KIVONAT

a garamvezekényi református egyház szülöttek és megkereszteltek anyakönyvéből, az 1874 évről.

Sorszám		41.	
A születés	éve, hónapja és napja	1874. sept. 21.	
A keresztelés		1874. sept. 23.	
A megkeresztelt	neve		József
	neme	fi	fi
		nő	-
	származása	törvényes	-
törvénytelen		törvénytelen	
A szülők	vezeték és keresztnéve, vallása, polgári állása	Póth Izabella, néhai Kibai János özvegye ref. fődézsma	
	lakóhelye, utca, házszám	Lelisz 24.	
A keresztszülők vezeték és keresztnéve, vallása, polgári állása		Urga József Doka Rozália fődézsma	
A keresztelő lelkipásztor neve		Kiss Károly ref. lelkész	
A szülésznő neve			
Jegyzet		Ezen gyermek az ide mellékeltem esett nyilatkozat alapján 1879 év március 19. én kötött házasság által törvényesítették. - Jeggente: Kiss Károly *	

Az eredeti bejegyzéssel egyetemben kiadta:

Garamvezekény, 1947 év június hó 9-én.

3 példányban kizárólag nyilatkozat alapján az eredeti anyakönyvből kiadva
G. 1947. VI. P.

[Handwritten signature]
református lelkipásztor.

Házbirtokbérbeadási-lap

Név..... *Vankó József*szül..... *1874*évben.....
 foglalkozása..... *földműves*aki a Csehszlovákiában levő.....
 *Zseliz*községben települt Magyarországra, részére
 *Bács*községben levő..... *Szt. József u. 58*sz.lakóházát bir-
 tokba adjuk. A ház volt tulajdonosának neve.....
 *Bács*1947. évi..... *XII*hó *13* nap.

1358 abc.

Országos Földhivatal megbízásából:

..... *Angyal Károly*
 ~~betelepítési csoport vezető.~~
 vasúti kir. vez.

H A Z B I R S O F A R A D A S I L A P.

5 17

Vank Jozsef 1924. évben 8-22. foglalkozása.....
 Földműves aki a Csehszlovákiaián levő..... F. Gelicz
 Szociális települt Magyarországra, 17 éves korában levő.....
 Keul-Liván utca 58 azóta elvált lelkésznek birtokos ajuk.
 his volt tulajdonosának neve..... Jozsef Liman

Beroc, 1947. évi december hó. 20. évi.

Magyar Köztársaság népbiztonsági
 Hatal Jozsef
 "szociális" csoport vezetője h

IV. Nők állandó lakásának bejelentését igazoló szelvény.

Az állandó lakás, amelybe beköltöztik:

Bares. város község *Bentüstrőn* kerület járás utca út tér *58* hsz. hrsz. *—* fast em. *—* ajtó.

A bejelentett személy	családi és utóneve: (esetleges előbbi neve)		<i>ifj. Hank József néi Póth Rozália</i>		családi állapota: <i>féjéret.</i>	
	törvényes atyjának családi és utóneve:		<i>Póth Sándor</i>		anyjának leánykori családi és utóneve: <i>Góna Rozália</i>	
	születési helye:		<i>Észeliz.</i>		éve: <i>1913</i>	állampolgársága: <i>Magyar.</i>
	állása, foglalkozása:		<i>háztartásbeli.</i>		melyen minőségben lakik e helyen: <i>C.S.R. 606 Állami lakás.</i>	
	névét viselő, vele együtt be-költöző 13 éven aluli gyermekeinek neve és születési éve:		1.	2.	3.	4.

Bares. 19*47* év *dec.* hó *19* napján.

Hank József a szállásadó aláírása. *P. H.*

A bejelentőlap kitöltésére kötelezett személy aláírása.

A betűsoros nyilvántartókönyvbe való bejegyzést igazolom: *P. H.*

A nyilvántartókönyv vezetőjének aláírása.

Igazolószelvény a szállásadó részére a bejelentés teljesítéséről.

Hank József szállásadó a *Bares.* városban községben *Bares.* kerület járás *Bentüstrőn* utca út tér *58* hsz. hrsz. *—* fast em. *—*

— ajtószám alatti lakásba az *1947* évi *december* hó *19* napján beköltözött *ifj. Hank József* né, szül. *Póth Rozália*

Észeliz. városban az *1913* évben született, foglalkozása *háztartásbeli.* a mai napon állandó lakónak szabályszerűen bejelentette.

P. H.

(Ezt a szelvényt is a bejelentőlap kitöltésére kötelezett személy tölti ki.)

IV. Féfiak állandó lakásának bejelentését igazoló szelvény

7.

Állandó lakás, amelybe beköltözik:

Bares város község — kerület járás Szentistván utca út tér 58 hrsz. — last em. aló.

A bejelentést engedély	családi és utóneve: (esetleges előbbi neve):	apj <u>Fank József</u>		családi állapota:	<u>no.</u>		
	törvényes atyjának családi és utóneve:	id. <u>József</u>	anyjának leánykori családi és utóneve:	<u>Fank Rozália</u>			
	születési helye:	<u>Zseliz</u>	éve:	<u>1910</u>	állampolgársága:	<u>magyar</u>	
	állása, foglalkozása:	<u>g. földműves.</u>		milyen m. n. ö. helyen lakik e helyen:	<u>C.S.R.-ből kitelepített</u>		
A bejelentést engedély	törvényes feleségének leánykori családi és utóneve:	<u>Joch Rozália</u>		születési helye:	<u>Zseliz</u>		
	nevét viselő, vele együtt be- költöző 18 éven aluli gyerme- k(e)inek neve és születési éve:	1.	<u>Fank Ernő</u>	<u>1935</u>	3.	<u>Fank József</u>	<u>1945</u>
		2.	<u>Órpád</u>	<u>1943</u>	4.		
<u>Bares</u> 19 <u>47</u> év <u>dec.</u> hó <u>19</u> napján.			A belső oros nyilvántartókönyvbe való bejegyzést igazolom:				
ap <u>Fank József</u>		id. <u>Fank József</u>		P. II.			
a bejelentőlap kitöltésére kötelezett személy aláírása.			a nyilvántartókönyv vezetőjének aláírása.				

V. Igazolószelvény a szállásadó részére a bejelentés teljesítéséről.

id. Fank József szállásadó a Bares városban községben
Bares kerület járás Szentistván utca út tér 58 hrsz. — fszt. em.
 — ajtószám alatti lakásba az 19 47 évi december hó 19 napján beköltözött
 ap Fank József t (családi és utónév),
 aki Zseliz városban községben az 1910 évben született, foglalkozása földműves.
 a mai napon állandó lakónak szabályszerűen bejelentette.

P. II.

(Ezt a szelvényt is a bejelentőlap kitöltésére kötelezett személy töltsi ki.)

I g a z o l v á n y.

ifj. **V a n k József**, aki született **1910.** évi **április** hó **2.** napján| atya neve: **Id. Vank József** anyja neve: **Vank Rozália** |**Zseliz** helységben **Bors** vármegye voltvolt zselizi jelenleg **Bors, Szt. István. u. 58.** lakos és felesége:**Tóth Rozália** aki született **1913.** évi **aug.** hó **8.** napján| atya neve: **néhai Tóth Sándor** anyja neve: **Góra Rozália** |**Zseliz** helységben, valamint 18 éven aluli gyermekei:1.) **Vank Ernő** szül. **1935.** évi **szept.** hó **23.** napján **Zseliz** helységben2.) **Vank Árpád** szül. **1943.** évi **június** hó **13.** napján **Zseliz** helységben3.) **Vank József** szül. **1945.** évi **május** hó **6.** napján **Zseliz** helységben4.) **---** szül. **---** évi **---** hó **---** napján **---** helységben

az 1946. évi XV. törvénycikkkel becikkelyezett Magyar-Csehszlovák Egyezmény

V. VIII. cikkének V. cikkének vonatható Függelékének rendelkezése alá tartozik és az 1947. évi **dec.** hó **9.** napján

telepített át Magyarországra területére.

Ezen igazolványt nevezett kérelmére

i g a z o l á s céljára adtam ki.Budapest, 1948. évi **február** hó **27.** n.

A kormánybiztos rendeletéből:

Stankovics Gyula
jogi osztály vezetője. h.